

Vort Fædeland var altid rigt
paa raske Orlogshelte.

Den bedste Gave som vi fik
af Himlen her til Eje,
og blev for os den Styrkedrik,
som Guld kan ej opveje,
— det er de gode Ungdomsnaar,
som mens vi fremad skrider,
i Mindet og Tanker staar,
til Livets Sol nedglider.

Naar man er ung er Dagen rig
og ingen Byrde tynger,
der trykker Siød og Harmoni
det er som Vejen synger,
— det er de gode Kræfters Tid
for Gerning og for Virke,
og Haabets Tone svulmer blid
som Sungen i en Kirke.

Vær derfor glad — Du, som gaar ud
i Morgensol og Brise,
paa slagen Vej, i Frygt for Gud,
kan ingen Sjæl forlise;
men staar Du uden Mød en Dag,
— det kan en Mand jo hende,
saa lad Din Vilje hejse Flag
og lær Dig selv at kende.

Vi har kun Lov en stakket Tid
at vandre imod Solen,
lad derfor Nøjsomhed og Flid
Dig tjene som Parolen,
Gaa dristig ud, beg Ryggen til,
vor Tanke ved Dig hæfter
mod Aeventyr, i Sammenspil
med Livets stærke Kræfter.

Skrevet af din Gidefar
Peter Jensen